

„Wszystko złoto, co się świeci: Współczesny wymiar (nie)materialnego dziedzictwa bogactw kolonialnych na przykładzie literatury anglo-karaibskiej” jest oryginalnym, interdyscyplinarnym projektem badawczym ze styku dziedzin studiów postkolonialnych, socjologii i ekonomii (postcolonial economics). Po kryzysie ekonomicznym roku 2008, wielu humanistów, socjologów i ekonomistów, motywowanych chęcią lepszego zrozumienia zawiłości globalnego kapitalizmu, zwróciło się ku literaturom postkolonialnym, które od lat ukazują Czytelnikom powiązania między historycznym doświadczeniem kolonizacji, a współczesnym doświadczeniem globalizacji. Przedstawiony projekt ma na celu poszerzenie tych cennych, wnikliwych i aktualnych badań przez prześledzenie rozwoju dyskursu bogactwa, czyli systemowo, politycznie i kulturowo ustrukturyzowanych form myślenia o bogactwie i rozumieniu bogactwa, jako nierozzerwalnej części systemu, w którym żyje większość ludzi na świecie – globalnego kapitalizmu. Projekt skupia się na współczesnej powieści anglo-karaibskiej, w której Czytelnik spotyka wiele złożonych postaci historycznych i współczesnych, głównie imigrantów pierwszego i drugiego pokolenia, którzy poszukują szansy na lepsze życie dla siebie i swoich rodzin, a których osobiste doświadczenie wpisuje się w szerszą (meta)narrację globalnego kapitalizmu. Są to, między innymi, lekarze, urzędnicy, księgowi, drobni przedsiębiorcy, misjonarze (często irlandzkiego i szkockiego pochodzenia), (samo)wykształceni byli niewolnicy, którzy w czasach kolonialnych pracowali dla Imperium Brytyjskiego, ale których związek z ideologią kolonializmu i kolonialnego kapitalizmu był złożony. Badania prowadzone w ramach projektu mają na celu poszukiwanie odpowiedzi na następujące pytania: (1) w jaki sposób osoby bezpośrednio lub pośrednio zatrudnione przez Imperium Brytyjskie rozumiały i definiowały bogactwo; (2) do jakiego stopnia dostrzegały one połączenie między swoim własnym bytem materialnym, a projektem kolonialnym; (3) do jakiego stopnia świadomie uczestniczyły w projekcie imperialnym; (4) jakie aspiracje, obawy, wyzwania moralne bogactwo kolonialne i zjawisko światowego handlu obudziło w ich społecznościach; (5) jakich strategii dyskursu używały, by zdystansować się od ciemnej strony kolonializmu oraz (6) w jaki sposób ich doświadczenie może pomóc nam zrozumieć współczesne obawy i wyzwania związane z migracjami, brakiem stabilności ekonomicznej i kondycją globalnego kapitalizmu.

Tak zakrojone badania nad powieścią anglo-karaibską poszerzą wiedzę o (post)kolonialnym bogactwie i jego (nie)materialnej spuściźnie, jak również ukażą współczesną powieść anglo-karaibską jako cenne źródło wiedzy o społeczno-ekonomicznych uwarunkowaniach globalnego kapitalizmu w obrębie interdyscyplinarnych studiów postkolonialnych. Mogą one zachęcić naukowców z pokrewnych dziedzin do przyjrzenia się głębiej literaturze anglo-karaibskiej, jako potencjalnemu źródłu wiedzy o bogactwie jako ważnej części (meta)narracji globalnego kapitalizmu. Co więcej, skupienie się na doświadczeniu bogactwa przez klasę średnią, której rola w dyskursie (post)kolonialnego bogactwa jest kluczowa dla zrozumienia całej narracji (post)kolonialnego kapitalizmu, może zainteresować nie tylko naukowców, ale też studentów i publiczność pozaakademicką; powieść anglo-karaibska oferuje przecież unikalny wgląd w historię bogactwa jako części europejskiej nowoczesności i praktyki życia codziennego, która miała swój początek w kolonializmie, a która pozostaje dominującym systemem społeczno-ekonomicznym na świecie.